

[Fr. Andersen.]

Vi maa se paa, hvorledes vi skal indrette os under den Krig, der nu føres, hvorledes vi skal betragte de Tilførsler, der er nødvendige for det økonomiske Liv, og hvorledes vi skal fordele den Valuta, der er til Raadighed.

Jeg kan ikke se andet, end at den Redegørelse, den højtærede Handelsminister har givet, har været saglig og solidt underbygget. Tillige har Ministeren givet Udtryk for det samme, som jeg nys sagde, at saa snart som Forholdene maatte gøre det muligt, vil man lempe, og at man selvfølgelig intet Ønske kan have om at genere hverken den ene eller den anden.

Efter min Opfattelse kan vi ikke her i Folketinget beskæftige os med Detailspørgsmaalene. Vi kan ikke tage Stilling til, om Handelsrejsende skal behandles paa anden Maade, eller, som den ærede Ordfører for Forespørgerne udtrykte det, om det skal være muligt for de mange, der ejer en Vogn, at faa et lille Kvantum. Det er alt sammen ikke Spørgsmaal, der er nye, det er Spørgsmaal, der er under Overvejelse paa de rette Steder, og jeg gaar ud fra, at naar der foreligger Muligheder for at slække Kravene, vil man gøre det.

Jeg kan derfor sige, at mit Parti giver Tilslutning til det Standpunkt, som Regeringen og Handelsministeren har indtaget, og til den Redegørelse, der er givet af Ministeren i Dag, og vi finder i og for sig, at Forespørgselen kunde man udmærket have sparet.

Elgaard: Regeringen er paa alle Omraader vedrørende vort Lands Forhold — det gælder baade før Krigen og under Krigen — overbevist om, at det, som den foretager sig, er fuldt ud tilfredsstillende i enhver Henseende. Jeg finder det imidlertid ikke mærkeligt, at man har ønsket at forhandle med den højtærede Handelsminister om det Spørgsmaal, som er til Debat her, thi over det ganske Land er mange Tusinde Mennesker uventet blevet kastet ind i uhyre store Vanskeligheder.

Naar nu den højtærede Handelsminister i sit Svar paa Forespørgselen siger, at Regeringen ikke blot i Tiden forud for Krigen har truffet de rigtige Dispositioner, men ogsaa i den kommende Tid vil træffe de rigtige Dispositioner, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet blankt accepterer Ministerens Redegørelse, har jeg den Bemærkning at gøre dertil, at mig forekommer det, at den højtærede Handelsminister talte meget om Fremtiden, og den er heller ikke

betydningsløs, man han talte næsten intet om Fortiden og det, som er Begrundelsen for Forespørgselen, nemlig den Situation, som det danske Samfund befinder sig i i Dag. Det er da ogsaa værd at lægge Mærke til, at Ministeren i Slutningen af sin Tale sagde, at hvis de Dispositioner, som nu er planlagt, kan praktiseres, vil der blive Mulighed for at lempe de Restriktioner, man maa leve under i Øjeblikket. Det minder mig om det gamle Ord, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Baret er druknet. Der er ogsaa Grund til at sige til den højtærede Minister, at naar Regeringen gennem det sidste Aars Tid eller mere har søgt Bemyndigelse hos Rigsdagen til at foretage Beredskabskøb og har faaet Bemyndigelse til at skaffe de fornødne Midler dertil, er dermed ogsaa givet, at Handelsministeren ikke kunde undgaa at tage op til alvorlig Overvejelse en Fremskyndelse af Forsyningen af det danske Samfund ogsaa med Benzin. Ministeren har sagt i sin Redegørelse, at selv de eksisterende Tankanlæg ikke har været fyldte i den Tid, der er gaet forud for Krigen; Ministeren erkender, at der ikke har været den Oplagring, som der selv med de eksisterende Tanke var Plads til. Naar man saa ved, hvorledes et moderne Samfund paa de forskellige Omraader har Brug for den Vare, som man nu har maattet underlægge de skarpe Restriktioner, er der Grund til at sige til Ministeren, at man ikke paa dette Omraade har røgtet den Opgave forsvarligt, som man under Behandlingen af Beredskabsloven har givet baade Tilsagn om og Garanti for, at man vilde røgte. De Erfaringer, som den korte Tid der er gaet, siden Restriktionerne traadte i Kraft, har bragt, de følger, disse Restriktioner har haft, maa ogsaa berøre den højtærede Handelsminister meget alvorligt.

Med Hensyn til Benzinimporten til Danmark gennem de sidste 3 Aar er Forholdet det, at baade i 1937 og i 1938 importeredes der, i samme Tidsrum som der er forløbet af 1939, betydelig mere Benzin, end Tilfældet har været hidtil i Aar. Jeg hørte nok, at den højtærede Handelsminister bemærkede, at Benzinen ankom i store Skibsloadninger, og at et Skib kunde komme den første i den ottende Maaned og ikke den sidste i den syvende Maaned; men der kan ikke være Tvivl om, at de urolige Forhold, som Tiderne har bragt, burde have medført en Fremskyndelse af Importen i saa høj Grad som muligt, og derfor maatte, hvis der skulde være, skal vi sige fornuftig Mening i Dispositionerne, Ankomsten af de forskellige Laster i 1939 snarere være frem-